

SZEKELY CAROL

Profesor, Luduș

„Oricine este născut din Dumnezeu nu păcătuiește, pentru că sămânța Lui rămâne în el; și nu poate păcătui, fiindcă este născut din Dumnezeu. Prin aceasta se cunosc copiii lui Dumnezeu și copiii diavolului. Oricine nu trăiește în neprihănire, nu este de la Dumnezeu; nici cine nu iubește pe fratele său”.

1 Ioan 3:9-10

Împotrivirea față de Cel Rău - semn al dragostei față de Dumnezeu

„Urâți răul, cei ce iubiți pe Dumnezeu! El păzește sufletele credincioșilor Lui, și-i izbăvește din mâna celor răi”

Psalmul 97.10

Pe parcursul celor 1223 de pagini, cât cuprinde Biblia, ni se înfățișează antagonismul dintre neprihănirea și sfințenia Celui Preaînalt și necurăția și păcătoșenia Celui Rău. Evenimentele istorice și viața eroilor biblici reflectă aspectele vizibile ale confruntării invizibile dintre Duhul lui Dumnezeu și duhul lui Satan pentru stăpânirea sufletelor omenești. Cel Atotputernic a permis, după planul Său, ca prima pereche de oameni să fie ispitită de Satan și să cadă în păcat. Cu apariția păcatului în viața oamenilor a apărut și moartea (Romani 5.12). Ascultând de ispititor, Adam și Eva au devenit robii lui Satan (Romani 6.16). Cunoscând acest fapt, apostolul n-a ezitat să declare că „toată lumea zace în cel rău” (1 Ioan 5.19). Însă Dumnezeu a trimis pe Fiul Său ca să nimicească lucrările diavolului și să izbăvească de sub apăsarea morții pe toți aceia, care prin frica morții erau supuși robiei toată viața lor. (1 Ioan 3.8; Evrei 2.14-15)

Cei ce nu acceptă pe Isus ca Mântuitor al lor personal rămân

mai departe sub stăpânirea păcatului și a morții. Iar cei ce își pun încrederea în jertfa de ispășire și în învierea Domnului scapă din robia lui Satan și trec în Împărăția Luminii (Fapte 26.17-18).

Cei convertiți la Dumnezeu prin credința în Fiul primesc Duhul Fiului, care strigă „Ava!” (Galateni 4.6). Înainte de convertire, duhul omului este mort față de Dumnezeu și viu față de Satan, căci omul firească ascultă mai bine de Satan decât de Dumnezeu. Pavel a avut în vedere lipsa de

părtașie cu Dumnezeu, când îi lămurirea pe efeseni cu următoarele cuvinte: „Voi erați morți în greșelile și păcatele voastre” (Efeseni 2.1).

Dumnezeu este „izvorul apelor vii”, părăsirea Lui este egală cu moartea (Ieremia 2.13).

Părtașia cu Dumnezeu și accesul la izvorul apei vieții se asigură prin credința în Fiul salvator, credință ce deschide calea uceniciei hristice.

Ucenicul hristic este un vas de lut ce adăpostește o comoară cerească, Duhul Sfânt (2 Cor. 4.7). Aceasta este sămânța divină care ne ferește de păcat și ne călăuzește

„Supuneți-vă dar lui Dumnezeu. Împotriviți-vă diavolului, și el va fugi de la voi.”

Iacov 4.7